

Το λαϊκό παραμύθι στη διαδικτυακή τάξη: μουσικοκινητική επεξεργασία

Ερμιόνη Ντέτσικα & Ολυμπία Αγαλιανού

Τα τελευταία δύο χρόνια, λόγω της πανδημίας της νόσου COVID-19, οι αλληπάλληλοι εγκλεισμοί και οι νέες εργασιακές συνθήκες που διαμορφώθηκαν στην Ελλάδα, έφεραν τους εκπαιδευτικούς αντιμέτωπους με τις νέες προκλήσεις της τηλεκαίδευσης. Έτσι, οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων, κλήθηκαν να οργανώσουν την εκπαιδευτική διαδικασία με νέο τρόπο, νέα μέσα και νέες ιδέες. Σε αυτή ακριβώς τη συνθήκη δημιουργήθηκε η παρούσα μουσικοκινητική προσέγγιση του λαϊκού παραμυθιού «Το σακάκι του ράφτη». Σκοπός ήταν η δημιουργία εκπαιδευτικού υλικού, που θα ήταν απόλυτα προσαρμοσμένο στις ανάγκες της διαδικτυακής επικοινωνίας, με τη μορφή της τηλεδιάσκεψης, αλλά και στις ιδιαίτερες ανάγκες των παιδιών, κατά την περίοδο του εγκλεισμού. Στο παρόν άρθρο παρουσιάζεται ένα παράδειγμα διαδικτυακού μαθήματος που απευθύνεται σε παιδιά προσχολικής ηλικίας και υλοποιήθηκε εξ αποστάσεως, την άνοιξη του 2021. Το άρθρο αφιερώνεται στη μνήμη του Χρήστου Ερκέκογλου.

Εισαγωγή

Την περίοδο 2020-2021 η εκπαιδευτική κοινότητα αναγκάστηκε να ανταπεξέλθει σε πρωτόγνωρες προκλήσεις, σύμφωνα με τις νέες ανάγκες που διαμορφώθηκαν παγκοσμίως από την επίδραση της πανδημίας της νόσου COVID19. Στη χώρα μας τα σχολεία παρέμειναν κλειστά για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα και η εκπαίδευση ακολούθησε μια εξ αποστάσεως, διαδικτυακή μορφή, λειτουργώντας με ένα συνδυασμό σύγχρονης και ασύγχρονης μορφής επικοινωνίας. Στόχος του παρόντος άρθρου είναι η παρουσίαση μιας πρακτικής η οποία υλοποιήθηκε διαδικτυακά σε μια τάξη προνηπίων, σε ένα ιδιωτικό νηπιαγωγείο της Αθήνας. Η ενίσχυση του κοινωνικού και του κινητικού τομέα τέθηκαν σε προτεραιότητα στη στοχοθεσία της πρακτικής αυτής, λόγω του εγκλεισμού. Η μουσική και το λαϊκό παραμύθι λειτούργησαν ως μέσα επίτευξης των στόχων αυτών.

Λίγα λόγια για το λαϊκό παραμύθι

Το λαϊκό παραμύθι είναι ένα ξεχωριστό λογοτεχνικό είδος και ανήκει στην κατηγορία της Λαϊκής Λογοτεχνίας. Βασικό χαρακτηριστικό του είναι η προφορικότητα. Αυτό σημαίνει ότι το παραμύθι κατάφερε για αιώνες να διαδοθεί χωρίς τη μεσολάβηση του γραπτού λόγου (Χατζητάκη, 2012). Όπως δηλαδή, συνηθίζουν να λένε οι παραμυθάδες, ταξίδεψε από το στόμα στο αυτί και από το αυτί στο στόμα, ως το σήμερα. Στην τελευταία έκδοση του Προγράμματος Σπουδών για το νηπιαγωγείο, η κατανόηση και παραγωγή προφορικών κειμένων είναι ξεχωριστός τομέας δεξιοτήτων στη μαθησιακή

περιοχή που αφορά στη Γλώσσα (Υπουργείο παιδείας, δια βίου μάθησης και θρησκευμάτων, 2011). Συνεπώς το λαϊκό παραμύθι, με αυτή του την ιδιότητα, αποτελεί για τα παιδιά ένα ιδανικό πεδίο άσκησης των δεξιοτήτων της κατανόησης και παραγωγής του προφορικού.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την Κανατσούλη (2007) τα παιδιά προσχολικής ηλικίας βρίσκονται πιο κοντά στον τρόπο σκέψης και λειτουργίας των λαϊκών πολιτισμών, ακριβώς λόγω της προφορικής τους υπόστασης. Ακόμη περισσότερο, σύμφωνα με την Γιαννικοπούλου (2009), η συνθήκη της αφήγησης συγκεντρώνει επιπλέον παιδαγωγικά οφέλη μέσα στην τάξη του νηπιαγωγείου, συγκριτικά με τη διαδικασία της ανάγνωσης. Αφενός γιατί η σωστή εκμάθηση του προφορικού λόγου συμβάλλει καταλυτικά στην ανάπτυξη του γραπτού και αφετέρου γιατί η αφήγηση ως προφορική διαδικασία μέσα στην τάξη δίνει στον εκπαιδευτικό τη δυνατότητα να απευθυνθεί με πιο άμεσο τρόπο στα παιδιά, διατηρώντας την οπτική επαφή με το κοινό του καθ' όλη τη διάρκεια της αφήγησης. Με αυτόν τον τρόπο κάνει πιο εύκολη τη συμμετοχή του ακροατηρίου τόσο συναισθηματικά όσο και σωματικά σε όποια σημεία της αφήγησης ταιριάζει η διάδραση με το κοινό. Επιπρόσθετα, τα παιδιά καλούνται να εξασκήσουν τη μνήμη τους παρακολουθώντας την εξέλιξη της ιστορίας και ταυτόχρονα να δημιουργούν νοητικές εικόνες. Καλλιεργούν δηλαδή, σε πρώτο επίπεδο, τη βραχύχρονη μνήμη την ώρα της αφήγησης, αλλά και τη μακρόχρονη μνήμη, σε δεύτερο επίπεδο, όταν θα θελήσουν να αναπαράγουν την ιστορία που άκουσαν σε κάποιον τρίτο (Γιαννικοπούλου, 2009).

Η ψηφιακή επικοινωνία, μέσα από την εξ αποστάσεως εκπαίδευση, φαίνεται να δημιουργεί μια νέα συνθήκη προφορικότητας. Σε αυτή τη συνθήκη το λαϊκό παραμύθι φαίνεται να μπορεί να επιτελέσει τη λειτουργία του αξιοποιώντας τα σύγχρονα μέσα. Στην προκειμένη περίπτωση, η αφορμή για να ασχοληθούμε με το παραμύθι που θα παρουσιαστεί στη συνέχεια, δόθηκε από την ενασχόληση μας με την έννοια της επαναχρησιμοποίησης των αντικειμένων, έχοντας ως στόχο τη μείωση των απορριμμάτων που παράγουμε ως ανθρωπότητα. Έτσι, επιλέχθηκε το εβραϊκό λαϊκό παραμύθι «Το σακάκι του ράφτη» (Προύσαλης, 2016).

Επεξεργασία του παραμυθιού

Η παραλλαγή η οποία αξιοποιείται στη συγκεκριμένη πρακτική, ακολούθησε τη δομή του παραμυθιού όπως αποτυπώνεται στη συλλογή του Δημήτρη Προύσαλη «Παραμύθια των παραμυθάδων» (Προύσαλης, 2016). Το παραμύθι αυτό αντιμετωπίστηκε ως ένα υλικό που μας παραδίδεται από το παρελθόν και μέσα από την προσωπική σχέση που αναπτύσσεται ανάμεσα σε αυτό και τον εκπαιδευτικό/αφηγητή προκύπτει μια νέα παραλλαγή που απευθύνεται σε μια τάξη προνηπίων. Για να επιτευχθεί αυτό στη συγκεκριμένη περίπτωση, συντελέστηκαν κάποιες τροποποιήσεις που αφορούν στη λεκτική απόδοση του κειμένου και προστέθηκαν ορισμένα μουσικά μέρη που συνδυάζονται με κινητικά στοιχεία από τους συμμετέχοντες. Οι παρεμβάσεις έγιναν με κριτήριο την επίτευξη μιας ισορροπίας ανάμεσα στην μουσική και το παραμύθι και με στόχο τα μουσικά μέρη να αναδείξουν το περιεχόμενο του παραμυθιού, αξιοποιώντας αφενός την κλιμάκωση της ιστορίας και αφετέρου τις επαναλήψεις που σύμφωνα με την Γιαννικοπούλου (2009), διευκολύνουν τη συμμετοχή των παιδιών στην αφήγηση. Η

συνολική επεξεργασία σχεδιάστηκε με στόχο να δημιουργηθεί μια συνθήκη που θα επιτρέπει την ολόπλευρη συμμετοχή των παιδιών σε συναισθηματικό, γνωστικό και σωματικό επίπεδο, λαμβάνοντας υπόψη το τρίπτυχο του Pestalozzi κεφάλι, καρδιά, χέρι (Houssaye, 2000).

Πιο συγκεκριμένα, το παραμύθι αυτό ως παιδαγωγική επιλογή συγκεντρώνει κάποια πλεονεκτήματα που αφορούν στον γνωστικό τομέα. Σε ό,τι αφορά στο «κεφάλι», όπως αναφέρει ο Pestalozzi, που αντιστοιχεί στο ρήμα γνωρίζω, η παρούσα πρακτική βοηθά στην επίτευξη κάποιων στόχων που αφορούν στη γλώσσα και τις λογικομαθηματικές έννοιες (Houssaye, 2000). Αναφορικά με τη γλώσσα συμβάλλει στη διεύρυνση του λεξιλογίου των παιδιών σχετικά με τον ρουχισμό. Ταυτόχρονα, καθώς ενέχει μια κλιμάκωση από το μεγαλύτερο στο μικρότερο, καλλιεργούνται παράλληλα και κάποιες λογικομαθηματικές έννοιες που αφορούν σε αυτή την ηλικία (Χασάπης, 2000).

Παράλληλα με όλα τα παραπάνω που αφορούν στον γνωστικό τομέα, το λαϊκό παραμύθι ως είδος, αλλά και η συγκεκριμένη διασκευή ειδικότερα, ενέχουν εγγενώς το στοιχείο της ψυχαγωγίας, της ηθικής καλλιέργειας και της συναισθηματικής ανάπτυξης, μιας και αναπόφευκτα προκαλείται η συναισθηματική εμπλοκή των παιδιών. Με αυτόν τον τρόπο αναπτύσσεται η συναισθηματική νοημοσύνη και επιτυγχάνεται συναισθηματική ενδυνάμωση, κάθε φορά που ο ήρωας διαχειρίζεται με επιτυχία τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει στην ιστορία. Αυτή η ιδιότητα της συναισθηματικής επίδρασης του παραμυθιού έχει επίσης ληφθεί υπόψη και στα στοιχεία που προστέθηκαν σε αυτή την παραλλαγή. Πιο συγκεκριμένα, το τραγούδι που επινοήθηκε για τη μουσική επεξεργασία του παραμυθιού έχει κλιμακωτή διάρθρωση και τα παιδιά καλούνται να ανακαλέσουν στη μνήμη τους τα κατάλληλα στοιχεία για την προώθηση του τραγουδιού. Με αυτόν τον τρόπο βιώνουν το αίσθημα της ικανοποίησης και προστίθεται ένα λιθαράκι στην οικοδόμηση της αυτοπεποίθησής τους (Luthi, 2018).

Σχετικά με την κινητική ανάπτυξη, αυτή επιδιώκεται μέσα από τα μουσικοκινητικά μέρη που προστέθηκαν στην παρούσα διασκευή, με αποτέλεσμα την ολόπλευρη βιωματική συμμετοχή των παιδιών. Τα παιδιά καλούνται να κινηθούν στον χώρο, να δοκιμάσουν διάφορους τρόπους μετακίνησης και να ενεργοποιήσουν συγκεκριμένα σημεία του σώματός τους.

Αναλυτικότερα, σε ό,τι αφορά τη μουσική, τα μέρη που έχουν προστεθεί είναι τρία. Το πρώτο λειτουργεί ως τραγούδι εισαγωγής με σκοπό να προσκαλέσει το ακροατήριο στη διαδικασία της αφήγησης. Τα άλλα δύο, είναι ένα ρυθμικό κομμάτι που αξιοποιεί την προσωδία του λόγου και συνοδεύει ένα ρυθμικό, κινητικό μοτίβο που περιγράφει το ράψιμο κάθε φορά που ο ράφτης ράβει ένα καινούργιο ρούχο. Το τρίτο είναι ένα τραγούδι με κλιμακωτό χαρακτήρα, που παρουσιάζει με διαδοχικό και προσθετικό τρόπο τα ρούχα που ράβει και φορά ο ράφτης και συνοδεύει μια μιμητική μετακίνηση στον χώρο. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η μουσική και η κίνηση εξυπηρετούν το παραμύθι και δεν αποτελούν αυτοσκοπό. Για τη δημιουργία των στίχων αξιοποιήθηκαν τα σημεία του παραμυθιού που περιγράφουν κάποια ενέργεια του ράφτη ώστε να δοθεί η αφορμή για την κίνηση. Η δράση γίνεται παράλληλα με την αφήγηση σε απόλυτη ισορροπία μεταξύ του κειμένου, της κίνησης και της μουσικής, ώστε και τα τρία αυτά στοιχεία να εξυπηρετούν ένα κοινό αποτέλεσμα.

Η προτεινόμενη παραλλαγή

Διασκευή: Ερμιόνη Ντέτσικα

Τραγούδι εισαγωγής: «Θα σας πω ένα παραμύθι»

Θα σας πω ένα παραμύθι, το κουκί και το ρεβίθι,
εμαλώνανε στην βρύση, και περνάει η φακή,
και τους βάζει φυλακή, μα η φάβα της φωνάζει:
«Φακή! Άσ' τους δεν πειράζει!»

Της ψυχής μας την αλήθεια, ξέρουν όλα τα παραμύθια
Γι' αυτό άκουσε καλά και τραγούδα δυνατά:
Κόκκινη κλωστή δεμένη, στην ανέμη τυλιγμένη,
Δωσ' της κλώτσο να κυλήσει, παραμύθι ν' αρχινήσει.

Το παραμύθι: «Ο ράφτης και το σπάνιο ύφασμα»

Μια φορά, ήταν ένας ράφτης, που ήταν ξακουστός στα πέρατα του κόσμου για την τέχνη του! Όλοι σε αυτόν έτρεχαν για να τους ράψει ένα ρούχο. Κι όταν ήθελαν μια ωραία, καινούργια φορεσιά, κι όταν ήθελαν απλά ένα μπάλωμα ή ακόμη κι αν τους έλειπε ένα κουμπί, πάλι σε αυτόν πήγαιναν!

Μια μέρα, μπήκε στο εργαστήριο του ράφτη ένας πλούσιος άρχοντας και κρατούσε στα χέρια του ένα από τα πιο σπάνια και ακριβά υφάσματα του κόσμου. Το δίνει στον ράφτη και του λέει: «Ράφτη είσαι ξακουστός για την τέχνη σου σ' ολάκερο τον κόσμο! Θέλω να μου ράψεις μια φορεσιά με αυτό το ύφασμα. Είναι πολύτιμο και μόνο εμένα εμπιστεύομαι γι' αυτή τη δουλειά!» Ο ράφτης κράτησε το τόπι στα χέρια του, το θαύμασε για την ομορφιά του και ξεκίνησε αμέσως τη δουλειά!

*Και πήρε το ψαλίδι του, και πήρε το ψαλίδι του
και πήρε τη βελόνα του, και πήρε τη βελόνα του
και χρατς και χρουτς και χρατς και χρουτς
και τίριτίριτίριτίρι...*

...έφτιαξε τη φορεσιά του άρχοντα!

Κι όταν τελείωσε, ο άρχοντας τη φόρεσε, θαύμασε τη δουλειά του ράφτη και του είπε: «Ράφτη, έκανες στ' αλήθεια εξαιρετική δουλειά! Πάρε την αμοιβή σου και κράτα το υπόλοιπο ύφασμα δικό σου, χάρισμα από εμένα για σένα, να φτιάξεις ότι τραβά η ψυχή σου!» Ο ράφτης πήρε το ύφασμα το κοίταξε από εδώ το κοίταξε από εκεί και αποφάσισε να φτιάξει ένα παλτό.

*Και πήρε το ψαλίδι του, και πήρε το ψαλίδι του
και πήρε τη βελόνα του, και πήρε τη βελόνα του
και χρατς και χρουτς και χρατς και χρουτς
και τίριτίριτίριτίρι...*

...έφτιαξε ένα παλτό!

Το φόρεσε αμέσως το καμάρωσε και από τη χαρά του βγήκε έξω στο δρόμο και τραγουδούσε:

*Το παλτό μου εγώ φορά και στον δρόμο περπατώ.
Και στον δρόμο περπατώ το παλτό μου εγώ φορά!*

Τόσο πολύ του άρεσε το καινούριο του παλτό που το φορούσε συνέχεια και δεν το έβγαζε ποτέ από πάνω του! Το φορούσε κι όταν έκανε κρύο μα κι όταν έκανε ζέστη, και στον ήλιο και στη βροχή μόνο αυτό φορούσε! Μόνο που ο καιρός πέρασε και το παλτό πάλιωσε και ξέφτισε και τρίφτηκε και ο ράφτης δε μπορούσε να το φορά άλλο πια. Αλλά δεν του πήγαινε η καρδιά να το πετάξει... Το πήρε στα χέρια του, το κοίταξε καλά και είδε πως είχε απομείνει τόσο γερό ύφασμα, όσο έφτανε για να φτιάξει ένα σακάκι! Κι έτσι...

*Πήρε το ψαλίδι του, και πήρε το ψαλίδι του
και πήρε τη βελόνα του, και πήρε τη βελόνα του
και χρατς και χρουτς και χρατς και χρουτς
και τίριτίριτίριτίρι...*

...έφτιαξε ένα σακάκι!

Αμέσως το πήρε στα χέρια του το θαύμασε, το φόρεσε και έτρεξε έξω στο δρόμο και αυτή τη φορά χοροπηδούσε από τη χαρά του και τραγουδούσε:

*Το σακάκι μου φορά και ψηλά χοροπηδώ
και ψηλά χοροπηδώ, το σακάκι μου φορά!
Το παλτό μου εγώ φορά και στον δρόμο περπατώ.
Και στον δρόμο περπατώ το παλτό μου εγώ φορά!*

Και το φορούσε αυτό το σακάκι κάθε μέρα! Και όταν έραβε μέσα στο εργαστήριο του και όταν έβγαινε έξω στο δρόμο, μόνο αυτό φορούσε και δεν το έβγαζε από πάνω του! Μα όπως καταλαβαίνετε ο καιρός πέρασε... Το σακάκι πάλιωσε και ξέφτισε και τρίφτηκε κι ο ράφτης δε μπορούσε πια να το φορά... Το πήρε στα χέρια του, το κοίταξε από τη μια μεριά, το κοίταξε από την άλλη και είδε πως είχε μείνει τόσο γερό ύφασμα όσο έφτανε για να φτιάξει ένα γιλέκο! Κι έτσι...

*Και πήρε το ψαλίδι του, και πήρε το ψαλίδι του
και πήρε τη βελόνα του, και πήρε τη βελόνα του
και χρατς και χρουτς και χρατς και χρουτς
και τίριτίριτίριτίρι...*

...έφτιαξε ένα γιλέκο!

Το πήρε αμέσως, το φόρεσε, το καμάρωσε και βγήκε έξω στο δρόμο κι από τη χαρά του περπατούσε στις μύτες των ποδιών του κι έλεγε:

*Το γιλέκο μου φορά και στις μύτες περπατώ
και στις μύτες περπατώ, το γιλέκο μου φορά!
Το σακάκι μου φορά και ψηλά χοροπηδώ
και ψηλά χοροπηδώ, το σακάκι μου φορά!
Το παλτό μου εγώ φορά και στον δρόμο περπατώ.
Και στον δρόμο περπατώ το παλτό μου εγώ φορά!*

Τόσο πολύ του άρεσε αυτό το γιλέκο, που το φορούσε κάθε μέρα! Και τις καθημερινές και τις αργίες. Κι όταν έβγαινε έξω για δουλειές, κι όταν πήγαινε βόλτες για περίπατο τις Κυριακές! Μα ήρθε πάλι ο καιρός που το γιλέκο του ράφτη πάλιωσε και ξέφτισε και τρίφτηκε και δε μπορούσε πια να το φορά! Τι να έκανε; Να το πετάξει; Το πήρε στα χέρια του. Το κοίταξε καλά- καλά και είδε πως υπήρχε τόσο γερό ύφασμα, όσο έφτανε για να φτιάξει ένα καπέλο! Κι έτσι...

*Πήρε το ψαλίδι του, και πήρε το ψαλίδι του
και πήρε τη βελόνα του, και πήρε τη βελόνα του
και χρατς και χρουτς και χρατς και χρουτς
και τiriτiriτiriτiri...*

...έφτιαξε ένα καπέλο!

Και τόση ήταν η χαρά του γι αυτό το καινούριο καπέλο που το φόρεσε αμέσως, βγήκε έξω και από τη χαρά του περπατούσε στις φτέρνες και τραγουδούσε:

*Το καπέλο μου φορώ, με τις φτέρνες περπατώ,
με τις φτέρνες περπατώ, το καπέλο μου φορώ!
Το γιλέκο μου φορώ και στις μύτες περπατώ
και στις μύτες περπατώ, το γιλέκο μου φορώ!
Το σακάκι μου φορώ και ψηλά χοροπηδώ
και ψηλά χοροπηδώ, το σακάκι μου φορώ!
Το παλτό μου εγώ φορώ και στον δρόμο περπατώ.
Και στον δρόμο περπατώ το παλτό μου εγώ φορώ!*

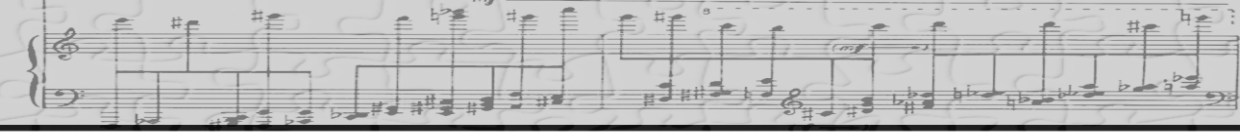
Και τόσο πολύ καμάρωνε το καινούριο του καπέλο που το φορούσε πάντα και δεν το έβγαζε ποτέ από πάνω του! Το φορούσε και τη μέρα και τη νύχτα, μέχρι και στον ύπνο του το φορούσε! Μα... ήρθε πάλι το πέρασμα του χρόνου και το καπέλο πάλιωσε και ξέφτισε και τρίφτηκε και δε μπορούσε άλλο πια να το φορά! Το πήρε πάλι στα χέρια του, το κοίταξε καλά και είδε πως είχε απομείνει τόσο γερό ύφασμα, όσο έφτανε για να φτιάξει ένα κουμπί! Κι έτσι...

*Πήρε το ψαλίδι του, και πήρε το ψαλίδι του
και πήρε τη βελόνα του, και πήρε τη βελόνα του
και χρατς και χρουτς και χρατς και χρουτς
και τiriτiriτiriτiri...*

...έφτιαξε ένα κουμπί!

Κι ήταν τόσο χαρούμενος για το καινούριο του κουμπί που περπατούσε στο δρόμο και χαιρετούσε όλο τον κόσμο!

*Το κουμπί μου σαν φορώ, περπατώ και χαιρετώ,
Περπατώ και χαιρετώ, το κουμπί μου σαν φορώ!
Το καπέλο μου φορώ, με τις φτέρνες περπατώ,
με τις φτέρνες περπατώ, το καπέλο μου φορώ!
Το γιλέκο μου φορώ και στις μύτες περπατώ
και στις μύτες περπατώ, το γιλέκο μου φορώ!
Το σακάκι μου φορώ και ψηλά χοροπηδώ*

και ψηλά χοροπηδώ, το σακάκι μου φορώ!
 Το παλτό μου εγώ φορώ και στον δρόμο περπατώ.
 Και στον δρόμο περπατώ το παλτό μου εγώ φορώ!

Και το φορούσε το κουμπί του και το κουμπί του το φορούσε συνέχεια και δεν το έβγαζε ποτέ από πάνω του μέχρι που ήρθε η ώρα του και πάλιωσε... και τρίφτηκε... κι έλιωσε... Τότε ο ράφτης το πήρε με προσοχή στα χέρια του, το κοίταξε από εδώ το κοίταξε από εκεί και είδε ότι είχαν απομείνει δύο γερές κλωστές που έφταναν ίσα- ίσα, για να φτιάξει, αυτό εδώ, το παραμυθάκι...

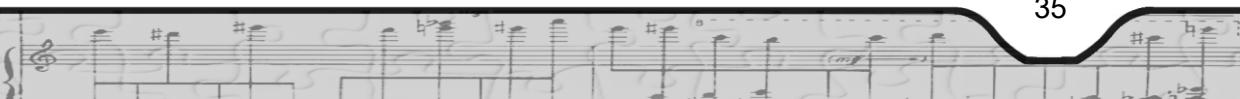
Τα μουσικά μέρη

Στο σημείο αυτό παρατίθενται οι παρτιτούρες των τραγουδιών, καθώς και ο προτεινόμενος τρόπος αξιοποίησής τους. Το τραγούδι της εισαγωγής ο/η εκπαιδευτικός το τραγουδά μόνος/μόνη *a capella* ή με τη συνοδεία ενός μουσικού οργάνου της προτίμησής του (στίχοι/μουσική: Ερμιόνη Ντέτσικα).

Θα σας πω ένα παραμύθι

Ερμιόνη Ντέτσικα

Θασας πωε ναπα ρα μύ θι τοκου κί καιτο ρε βύ θι εμα λώ να νε στη
 7
 βρύ ση καιπε ρνά ει η φα κή καιτους βά ζειφυ λα κή μαη φά βατης φω νά ζει φακή ασ
 14
 τους δεν πειράζει της ψυ χής μας τη η α λή θεια Ξέρουν όλα ταπα ρα μύ θια γ'αυτό ά κουσε κα
 20
 λά καιτρα γού δαδυ να τά κόκκι νη κλωστή δε μέ νη σπινα νέ μητυ λι
 26
 γιέ νη δωστης κλώ τσο να κυ λή σει πα ρα μύ θι ν'α ρχι νή σει.

Τα ρούχα του ράφτη

Ερμιόνη Ντέτσικα

Το πα λτόμουε γώ φο ρό και στο δρό μο πε ρπα τώ και στο δρό μο πε ρπα τώ το πα

5 λτο μουε γώ φο ρό

Το ράψιμο

Ερμιόνη Ντέτσικα

Κλάβες $\frac{4}{4}$ ♩ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪

Και πήρε τοψα λίδι τουκαι πήρε τοψα λίδι τουκαι

← ← ← ← → → → →

5 Clv. ♩ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪

πήρε τηβε λώνα τουκαι πήρε τηβε λώνα τουκαι

↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑

7 Clv. ♩ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪

χράτσει και χρούτσει και χράτσει και χρούτσει και τι ρι τι ρι τι ρι τι ρι

← → ← → ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓

Η Ερμιόνη Ντέτσικα είναι νηπιαγωγός και από το 2013 εργάζεται στην ιδιωτική εκπαίδευση. Είναι απόφοιτη του Τμήματος Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και κάτοχος του μεταπτυχιακού διπλώματος Παιδικό Βιβλίο και Παιδαγωγικό Υλικό, του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Παρακολούθησε τον Τριετή Κύκλο Μετεκπαίδευσης σε Σπουδές Μουσικοκινητικής Αγωγής Carl Orff, της Σχολής Μωραΐτη και έχει οργανώσει εργαστήρια Μουσικοκινητικής Αγωγής σε παιδιά προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια για το Λαϊκό Παραμύθι και την προφορική αφήγηση με τους αφηγητές Δημήτρη Προύσαλη, Λίλη Λαμπρέλη, Ταξιάρχη Μπελιγιάννη και Σάσα Βούλγαρη. Συμμετείχε στη συλλογική έκδοση «Παραμύθια με σοφούς τρελούς» (2019) Αθήνα: Απόπειρα. Ήταν εισηγήτρια στο μάθημα Μουσική και κινητική αγωγή στην προσχολική και πρώτη σχολική ηλικία: πρακτικές εφαρμογές (93B), στο Τμήμα Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία (ΕΚΠΑ), διδάσκουσα Ολυμπία Αγαλιανού, κατά τους μήνες Μάρτιος-Ιούνιος 2021, με θέμα το λαϊκό παραμύθι και την προφορική αφήγηση για παιδαγωγικούς σκοπούς.

Ολυμπία Αγαλιανού: Πτυχίο Τ.Ε.Φ.Α.Α., Ε.Κ.Π.Α., σπουδές στη Μουσικοκινητική Αγωγή Orff (Σχολή Μωραΐτη), διδακτορικό δίπλωμα στα παιδαγωγικά (Φ.Π.Ψ, Ε.Κ.Π.Α.), πτυχίο αρμονίας. Σπουδές στη χοροθεραπεία (GADT) και στη συστηματική επιστημολογία (Α.Κ.Μ.Α.). Ελεύθερη σπουδή στο χορό και το θέατρο. Συμμετοχή στη συγγραφική ομάδα σχολικών εγχειριδίων και συλλογικών εκδόσεων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά και πρακτικά συνεδρίων. Επιμορφώτρια σε σεμινάρια ενηλίκων από το 2000 στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Εκπαιδευτικός Φ.Α. στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (1998-2017), καθηγήτρια στις Σπουδές στη Μουσικοκινητική αγωγή Orff στη Σχολή Μωραΐτη (2006-2016), εξωτερικός συνεργάτης του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου (2014-2016). Συνεργασίες ως δασκάλα, χορεύτρια, χορογράφος και μουσικός με πολλούς καλλιτεχνικούς οργανισμούς, ωδεία και σχολές χορού στην Ελλάδα και το εξωτερικό (1995-2018). Σήμερα υπηρετεί ως Ε.Ε.Π. στο Τ.Ε.Α.Π.Η. του Ε.Κ.Π.Α. και διδάσκει σε Π.Μ.Σ στο ΠΑ.ΜΑΚ, στο Δημοκρίτειο πανεπιστήμιο, στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και το Ε.Κ.Π.Α. Είναι επίτιμη πρόεδρος του Ελληνικού Συλλόγου Μουσικοκινητικής Αγωγής Orff.

A folk tale in distant learning: elemental music and dance educational approach

Ermioni Ntetsika & Olympia Agalianou

During the last two years, due to the COVID-19 pandemic and the new working conditions imposed by the repeated lockdowns in Greece, teachers and educators were obliged to confront the unfamiliar situation of distance learning. Consequently, educators of all teaching subjects and grades, needed to think about education in a completely different manner and introduce new ideas and approaches. Guided by those needs, the lesson described here after was composed. Specifically, it concerns a musical adaptation of the folk tale “Tailor’s Suit” including various dance or rhythmical movements. The pedagogical materials, songs and dances, were designed to serve the specific needs of video-conference and the specific needs of the students in the days of lockdown. The present paper, depicts a pedagogical example of a musical lesson, conducted in a Greek kindergarten classroom, in the spring of 2021.

Ermioni Ntetsika is a pre-school teacher, working in private education schools since 2013. She holds a bachelor's degree in Early Childhood Education from the National and Kapodistrian University of Athens and a Master's degree in Children's Book and Educational Material from the Aegean University. She is post graduate in Orff Schulwerk Course at Moraitis School and a facilitator of preschool children's groups. She has attended various workshops of folk tale narration organized by Dimitris Prousalis, Lily Lambrelli, Taxiarchis Mpeligiannis, and Sassa Voulgari. Participant of the collective folk tale book publishing “Tales with wise crazies” (2019) Athens: Apopira. She was a lecturer at the Department of Early Childhood Education (N.K.U.A), Olympia Agalianou, March-June 2021, about folk tales and verbal narration for educational use.

Olympia Agalianou: Degree in sport science and physical education (N.K.U.A). PhD in pedagogy, Department of Philosophy, Pedagogy and Psychology (N.K.U.A.). Studies in Orff-Schulwerk (Moraitis School), degree in music harmony. Studies in dance therapy (GADT) and systemic epistemology (A.I.A.). Free study in dance and theater. Co-author in collective editions in Greece and abroad and in Greek school text books. Publications in academic journals and conference proceedings. Educator in adult's education programs from 2000 in Greece and abroad. PE teacher in primary education (1998-2017), educator in Moraitis School in Orff-Schulwerk studies (2006-2016), external collaborator in European University Cyprus (2014-2016). Collaborations as teacher dancer, choreographer and musician with several artistic companies (1995-2018). Today, serves as Special Teaching Staff in the Department of Early Childhood Education, N.K.U.A. and teaches in postgraduate master degree programs in University of Macedonia, Democritus University of Thrace, Ionian University and N.K.U.A. She is the honored president of the Hellenic Orff-Schulwerk Association.